

عنوان مقاله:

راهبردهای ساماندهی پهنه های ناکارآمد منطقه 8 شهر تبریز با استفاده از روش QSPM

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اسماعیل نصیری - دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور تهران-ایران

معصومه یازوکی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور تهران-ایران

سمیرا طایفه کربلا آقاسی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری-بهسازی و نوسازی، دانشگاه پیام نور تهران-ایران

خلاصه مقاله:

توجه به شهرها؛ به عنوان مهم ترین مراکز زیست انسان، امری بنیادی است. از جمله مراکز و بخشهای ارزشمند شهرها، بافتهای تاریخی است که نقشی پایه ای در حفظ هویت، فرهنگ و میراث تاریخی و جذب گردش گر و سرمایه و در نتیجه، ایجاد سرزندگی و تکاپوی مستمر در شهر دارند. بافت تاریخی شهر، فضایی است برای وجود حیات مدنی که در عرصه های ناهمسان تاریخ شکل گرفته و در هم تنیده شده است. این بافت، بخش اصلی شخصیت شهر را تشکیل میدهد بنابراین زنده سازی و احیای آن، به گونهای که بتوان نشانهای زنده گی را به آن بازگرداند، امری گریزناپذیر است. یکی از مهمترین راههای احیای این گونه بافت ها ارتقای فضایی کیفیت زندگی در آن ها است. پژوهش حاضر با عنوان تحلیل فضایی کیفیت زندگی در پهنه های ناکارآمد شهری (منطقه 8 شهر تبریز) و با هدف بررسی کیفیت زندگی در بافت منطقه 8 شهر تبریز با رویکرد تحلیل فضایی نگارش یافته است. این تحقیق از نوع کاربردی است، روش تحقیق در این پژوهش از نوع اسنادی-پیمایشی است. نمونه آماری 258 نفر شامل ساکنین، کسبه منطقه، دانش آموزان، دانشجویان، کارمندان شهرداری و افرادی که به طور تصادفی در منطقه حضور داشتند و صاحب نظران شهری است. برای تجزیه و تحلیل دادهها از تکنیک SWOT استفاده شده است و در این راستا برای انتخاب راهبرد برتر از روش QSPM استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، پهنه های ناکارآمد، برنامه ریزی راهبردهای کمی، تبریز، منطقه 8

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774182>

